



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 69575-03-16

01 מרץ 2017

לפני:

כב' השופטת יפית זלמנוביץ גיסין

התובע:

אלמוני
ע"י ב"כ: עו"ד מיה צחור

הנתבעת:

מקום עבודה פלוני

החלטה

(החלטה זו ניתנה על ידי ביום 5.2.2017. לבקשת הצדדים מפורסמת ההחלטה תוך מחיקת הפרטים המזהים).

התביעה שבפני היא תביעתו של עובד שהוטרה מינית, לטענתו, על ידי נותנת שרותים שהוצבה בנתבעת. לאחר קיומו של הדיון המוקדם ביקשה הנתבעת לצרף את הנילונה כנתבעת נוספת.

הבקשה

1. הנתבעת ציינה בבקשתה, כי בדיון המוקדם עמדה על כך, שהתביעה שהוגשה נגדה כוללת, לבד מטענה לאחריותה של הנתבעת לאי קיום חובות מעסיק מכח החוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998 (להלן – "החוק") גם תביעה לחיובה בגין ההטרדה מינית עצמה והנזקים שנגרמו לתובע בעטיה (רי' סעיף 3 לבקשה).

2. לפיכך סבורה הנתבעת, כי משאחת מעילות התביעה הינה עצם ההטרדה המינית שלטענת התובע עבר על ידי הנילונה "פשיטא כי יש צורך בצירוף הנילונה כצד לתביעה. זאת, על מנת לאפשר לה עצמה ליתן את גרסתה ולהציג עמדתה והן על מנת לאפשר לנתבעת להתגונן כראוי מפני הטענות נגדה" (רי' סעיף 7 לבקשה).

סע"ש 69575-03-16

- ## 2 מתוך 8



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 69575-03-16

- 1 מההשלכות הקשות העלולות להיות צפויות לה ולפרנסתה במקרה
- 2 שתתקבל הטענה כי הטרידה מינית את התובע".
- 3
- 4 (ר' סעיף 5 לתשובה).
- 5
- 6 8. הנילונה במקורו אנו, כך לגרסת הנתבעת, דחתה את טענותיו של התובע בדבר
- 7 מעשי הטרדה מינית מצידה ועל כן יש לה אינטרס להתגונן מפני ההשלכות האפשריות
- 8 של קביעה, בפסק דין שלא היתה צד לו, כי הטרידה מינית את התובע (ר' סעיפים 12-
- 9 10 לתגובה).
- 10
- 11 9. אשר לטענת התובע כי החוק מאפשר לו לקבוע מי ומי יהיו הצדדים להליך
- 12 טוענת הנתבעת כי לא קיימת לו זכות כאמור וכי מ"מהותו של הענין הפגיעה האפשרית
- 13 במי שנטען כלפיו כי הטריד מינית...מחייבים דווקא את צירוף הנילון לתביעה" (ר' סעיף
- 14 21 לתגובה).
- 15
- 16 10. התובע השיב לתשובת הנתבעת וביקש לאבחן את פסה"ד בענין פלאפון הנזכר
- 17 לעיל. על פי פרשנותו של התובע, פסק הדין הינו מקרה חריג ויוצא דופן, בין היתר,
- 18 מאחר שהועלו כנגד הנילון תלונות חמורות בעלות אופי פלילי, הוא לא נחקר בחקירה
- 19 נגדית ומדובר היה בטענות שהוכחתן הטילה נטל כבד על הנפגעת. "ככל שבית הדין
- 20 הארצי לעבודה סבור כי בכל תביעות ההטרדה המינית נגד מעסיק על הפרת סעיף 7(ג)
- 21 לחוק למניעת הטרדה מינית, יש לצרף גם את הנילון כצד לתיק הוא היה קובע זאת
- 22 במפורש, ולא מסייג את הלכת קרקו (פלאפון – י.ז.ג.) כ"מקרה חמור וקיצוני" ויוצא מן
- 23 הכלל" (ר' סעיף 12 לתשובת התובע).
- 24
- 25 11. בתשובתו של התובע הועלתה אף הטענה, כי הנילונה מתגוררת בכפר הערבי X
- 26 "הידוע באלימותו כלפי נשים" (ר' סעיף 15 לתשובת התובע) ולצירופה של הנילונה
- 27 לתביעה עלולות להיות השלכות הרות גורל על חייה ככל שתיוחס לה התנהגות מינית
- 28 שאינה עולה בקנה אחד עם הנורמות בחברה הערבית. על כן מבקש התובע כי בית הדין
- 29 ינקוט משנה זהירות בענין זה (ר' סעיף 15 לתשובת התובע).
- 30



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 69575-03-16

12. התובע בתשובתו אף התייחס למודל ה Naming Blaming Claiming, שענינו תרגומה לשפה משפטית של פגיעה שנפגע אדם, הקשה לעובד מוחלש אף יותר משהיא קשה לכל אדם אחר. בענינו, התובע הינו עובד מוחלש, כך לגרסתו, ומשכך בקשתה של הנתבעת לצירופה של הנילונה מהווה נסיון "לשבש את בחירתו של התובע לקבוע כי הגורם האחראי על הפגיעה בו הוא הנתבעת (blaming), להניאו מהמשך ההליך ולמעשה לצמצם את זכות הגישה לערכאות" (ר' סעיף 26 לתשובת התובע).
13. עוד הפנה התובע לפסק דינו של בית הדין הארצי לעבודה בע"ע (ארצי) 13359-12-13 **חן מענית עיתונאי – אלמונית** (2014) שעסק, אמנם, בבקשתו של העיתונאי חן מענית לפרסום שמה של החברה הנתבעת, אך ממנו עולה, כי אף שהנילון לא צורף כנתבע בתובענה ואף לא העיד במסגרת ההליכים שהתנהלו בבית הדין האזורי, לא ראה בית הדין הארצי לעבודה לנכון לזום את צירופו של הנילון וכי יש לתת לעובדה זו משקל וודאי משפסק הדין הנזכר מאוחר לפס"ד פלאפון (ר' סעיפים 36-41 לתשובת התובע).
14. הנתבעת השיבה אף היא לתשובת התובע. לדידה של הנתבעת, הלכת פלאפון מהווה את ההלכה הפסוקה ומשכך היא מחייבת (ר' סעיף 2 לתשובת הנתבעת). הנתבעת התייחסה אף לטענת התובע, כי בפסה"ד בענין **שרה נתניהו - מנחם נפתלי** (ע"ע (ארצי) 56261-02-16), אליו הפנה התובע, אשר קבע כי לגבי נתניהו אין זכות ערעור על פסק דין אשר לא היתה צד לו אלא העידה בו בלבד נכתב, כי פס"ד פלאפון הינו מקרה חריג. פרשנותה של הנתבעת לאמירה זו של בית הדין הארצי לעבודה היא, כי "האמירה "מקרה חריג ויוצא מן הכלל" התייחסה לשאלה אם להתיר לצד שלא היה בעל דין להגיש ערעור. בית הדין קבע שענין פלאפון נופל לגדר אחד המקרים הללו ואילו ענין שרה נתניהו לא" (ר' סעיפים 6-8 לתשובת הנתבעת).
15. הנתבעת סבורה, כי אף אם נאמץ את עמדת התובע כי נסיבותיו של פס"ד פלאפון יפות לאותו ענין שבו הועלו טענות קשות הגובלות בפלילים כנגד הנילון, אזי גם בענינו, משייחס התובע לנילונה הטרדה פיזית ומילולית, ומאחר והתובע טוען כי הנילונה שיקרה בבירור שנערך עימה (מאחר והכחישה את המיוחס לה – י. ז. ג.) (ר' סעיף 15 לתשובת הנתבעת) ברי כי מדובר בטענות קשות הגובלות בפלילים.



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 69575-03-16

16. באשר לפסה"ד בענין חן מענית טוענת הנתבעת, כי בית הדין כלל לא נדרש באותו ענין לשאלת צירוף נילון כנתבע ועל כן אין להסיק מפסק הדין דבר וחצי דבר לעניננו (ר' סעיף 18 לתשובת הנתבעת).

17. באשר לטענת השתייכותה של הנילוה לאוכלוסיה מוחלשת טוענת הנתבעת, כי אף אם תתקבל טענה זו, אזי דין אחד לתובע, שאף הוא נמנה עם אוכלוסיה מוחלשת, ולנילוה (ר' סעיפים 25, 27 לתשובת הנתבעת).

דיון והכרעה

17. בפסק דינו של בית הדין הארצי לעבודה בענין **פלאפון** נקבע:

"מר קרקו היווה דמות מרכזית, הופנו נגדו טענות קשות בעלות מאפיינים פליליים חמורים, הן בדבר מעשי הסרדה מינית והן בדבר קנייה וביום עדויות שקר. בית הדין האזורי קבע ממצאים עובדתיים חמורים הנוגעים ישירות להתנהלותו של מר קרקו, וזאת מבלי שניתנה לו ההזדמנות הנאותה להתגונן בפני הטענות שהופנו נגדו. אמנם מר קרקו היה עד מרכזי בהליך, אולם בכך לא התאפשר לו להגיש כתב הגנה מפורט, להביא עדסי מטעמו ולהגיש ראיות. בנסיבות אלו, בהן מתנהל הליך שענינו הסרדה מינית, בו מופנות טענות כה קשות כלפי אדם, היה על התובע בבית הדין האזורי לצרף את מר קרקו כנתבעת בהעדר צרופו היה על בית הדין האזורי להפעיל את סמכותו מכוח סעיף 18 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991 ולצרפו כנתבע להליך. קביעותיו העובדתיות והמשפטיות של בית הדין האזורי בנוגע למר קרקו, ככל שהיו נותרות על כנו, היו עלולות לפגוע קשות בעתידו המקצועי, כמו גם בחיי משפחתו. מצב דברים מעין זה מחייב את בית הדין להפעיל מיוזמתו את הסמכות הנתונה לו ולאפשר לאדם להתגונן כבעל דין בהליך".

(הדגשה שלי – י.ז.ג.)



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 69575-03-16

- 1
- 2 18. דברים אלו של בית הדין הארצי לעבודה בפרשת פלאפון יפים אף לענינו.
- 3 לעמדתו, אין צורך שהתלונות כלפי נילון תהיינה "על גבול" הפלילי על מנת לצרפו כנתבע
- 4 בתביעה שענינה הטרדה מינית, לכאורה, שבוצעה על ידו. אסביר.
- 5
- 6 19. זכותו של הנילון להתגונן מפני המינחוס לו. אין הוא חייב לסמוך ידיו על ההגנה
- 7 של הנתבעת. דווקא מקום בו הנתבעת היא גוף ציבורי אשר יש הרואים בו "כיס עמוק"
- 8 יתכן ויווצר ניגוד ענינים בין הנתבעת/המעסיקה לבין הנילונה.
- 9
- 10 20. למה הדבר דומה? לניגוד האינטרסים העלול להווצר בין עורך דין המייצג תובע
- 11 או תובעת שמוצעת לו פשרה בסכום כספי נאה בשלביה המוקדמים של ההתדיינות.
- 12 בעוד עורך הדין מעריך את הפוטנציאל התקדימי של התביעה וסבור כי יעשה שירות
- 13 טוב לציבור המתדיינים אם "ילך עד הסוף" וינתן פסק דין עקרוני בתיק, הלקוח מבקש
- 14 לקבל את ההצעה, בין כי קץ בהליך המשפטי – אשר הוא ללא ספק מתיש מבחינה
- 15 נפשית – ובין מאחר והוא זקוק לכסף או מכל טעם אחר.
- 16
- 17 21. פרופ' נטע זיו דנה במאמרה "עריכת דין למען מטרה ציבורית – מיהו הציבור?
- 18 מהי המטרה? דילמות אתיות בייצוג משפטי של קבוצות מיעוט בישראל (משפט וממשל
- 19 ו' 129, תשס"א) בדילמות של עורכי דין העוסקים בעריכת דין ציבורית, אך רלוונטיות
- 20 לכלל קהילת עורכי ועורכות הדין, ובלשונה:
- 21
- 22 "עורכי דין רבים רואים את עצמם מייצגים, באופן מעשי ומהותי, אף
- 23 את האינטרסים של הארגון שבו הם מועסקים ואשר עמו הם בדרך
- 24 כלל מזדהים ומזהים. יתירה מכך: פעמים, וכדי להדגיש את ההבטים
- 25 העקרוניים הכרוכים בייצוג, מוגשות תביעות ועתירות לבית המשפט
- 26 הן בשם יחידים והן בשם הארגון...המתח בין שמירה על אינטרס
- 27 הלקוח ובין קידום אינטרס הארגון עלול להווצר גם אם הארגון אינו
- 28 מיוצג באופן פורמלי בהליך. למשל: כאשר מוצעת פשרה לסיום
- 29 ההליך, האדם מעונין בה ולארגון יש אינטרס להמשיך בהליך לקבלת
- 30 פסק דין עקרוני".
- 31 (ר' עמ' 144-145)



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 69575-03-16

- 1
22. גם בענינו, עלול להוצר ניגוד ענינים בין האינטרסים של הנתבעת/המעסיקה
- 3 לאינטרס של הנילונה. לא זו אף זו. במלוא הענווה, צדק בית הדין הארצי לעבודה אשר
- 4 קבע, כי אין די בזימונו לעדות של מי שנטען כלפיו כי הטריד מינית עובד/ת אחר/ת אלא
- 5 יש לאפשר לו להתגונן ואף לזמן עדים מטעמו.
- 6
23. אי צירופה של הנילונה להליך שבפנינו, לא יאפשר לה להזים בעדויות מטעמה
- 8 את הטענות כלפיה ואף לא יאפשר לה, היה ובפסק הדין תתקבלנה טענות התובע, לערער
- 9 על ממצאיו.
- 10
24. באשר לענין הגב' נתניהו – בתובענה שהתנהלה בבית הדין האזורי, נדונה מערכת
- 12 יחסי העבודה בין מר מנחם נפתלי ומעסיקתו, מדינת ישראל אך הקביעות שנקבעו
- 13 בפסק הדין לא עסקו – בהבט המשפטי להבדיל מההבט הרכילותי – בגב' נתניהו, אלא
- 14 במתכונת ההעסקה הפוגענית, על פי קביעת בית הדין האזורי, אותה חווה התובע. מבלי
- 15 להקל ראש בהעסקה הפוגענית שתוארה על ידי בית הדין האזורי לעבודה באותו ענין,
- 16 דווקא העובדה שבענינו הנילונה נמנית עם האוכלוסיות המוחלשות בחברה
- 17 הישראלית, מחזקת את דעתי כי יש מקום ליתן לה את יומה בבית הדין ולאפשר לה
- 18 להשמיע את קולה, שאם לא כן נמצאו משתיקים את מי שקולה ועמדתה עומדים
- 19 בבסיס הקביעות העובדתיות להן אנו נדרשים.
- 20
25. באשר למודל ה Naming Blaming Claming - פרופ' דפנה ברק ארז כתוארה
- 22 דאז במאמרה "מזיהוי עוול לסעד משפטי: בעקבות Naming, Blaming, Claiming"
- 23 (מעשי משפט ג' 33 (2010)) תארה את המגבלות בהם נתקלים נפגעים בשלב ההתדיינות,
- 24 לאחר מתן השם לפגיעה (Naming) - אשר אוכלוסיות מוחלשות מתקשות בו בשל
- 25 מחסומי ידע - והנכונות לעמוד על זכות (Blaming), מגבלות שלעיתים מתעוררות מאחר
- 26 והתובענה אינה מלווה בכח עמידה, כלשונה של פרופ' ברק ארז, "ולעיתים היא אף
- 27 מחדדת את ההכרה בחולשת מעמדו של הקורבן. כך, למשל, נשים רבות שנפגעות
- 28 מהטרדה מינית או אף מצורות חמורות יותר של אלימות מעדיפות להמנע מהגשת
- 29 תלונה או תביעה, משום שאינן רוצות או יכולות לשאת בנטל הכרוך בדרישה לתיקון"
- 30 (שם, בעמ' 38).
- 31



בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 69575-03-16

26. טוען התובע, כי העתירות לבקשתה של הנתבעת/המעסיקה, אשר "מכתיבה" מיהו הנתבע הנכון ואל מול מי עליו להתנהל בתביעתו, משבשת את בחירתו וגורמת לצמצום זכות הגישה לערכאות. פרופ' ברק ארז מונה במאמרה מספר קשיים שיכולים להתעורר ועשויים לרפות את ידיו של הנפגע ממיצוי זכויותיו. כך, למשל, אם התופעה החברתית עליה הוא מלין אינה זוכה לתמיכה רחבה, אם קיימת אי בהירות לגבי זהותו של הנאשם ועוד. איני מקבלת את טענת התובע כי בקשתה של הנתבעת/המעסיקה לצירוף הנילונה היא היא שתרפה את ידיו בשלב השלישי והאחרון של המודל.
27. נהפוך הוא. מתן האפשרות להציב את "הנאשמת" בקו אחד עם המעסיקה ממקדת את האשמה ומאפשרת ייחוס אשם למי שנטען כי ביצעה את הפגיעה. ההכרה החברתית כי על הנילוה/ה לשאת באחריות היא שלב חשוב והכרחי בהכרה בזכותו של נפגע הטרדה מינית ומכאן, שאך נכון הוא לצרף את הנילוה כנתבעת נוספת לתביעה.
28. איני מוצאת מקום להתייחס לאמרתו של התובע כי הכפר בו מתגוררת הנילוה "ידוע באלימותו כלפי נשים". אף אם סבור היה התובע כי חסד הוא עושה עם הנילוה באימרתו זו, אשר תחת כנפיה מסתתרת הטענה, כך להבנתי, כי נשקפת סכנה לחייה או לשלמות גופה של הנילוה אם תצורף כנתבעת לתיק זה, לא די בהפרכת האימרה לאויר כדי לשנות ממסקנתי כי הנילוה היא נתבעת דרושה.
29. מאחר והבקשה התקבלה מחויב התובע בהוצאות הנתבעת, על דרך ההמעטה, בסך של 1,000 ₪ אשר תשולמנה בתוך 30 ימים מהיום.
30. הנתבעת תמציא את כתב התביעה לנילוה, עד לא יאוחר מיום 1.3.2017. הנילוה תגיש כתב הגנה בתוך 30 ימים ממועד המצאת כתב התביעה לידיה.
- פורסמה היום, ג' אדר תשע"ז, (01 מרץ 2017), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.**

יפית זלמנוביץ גיסין, שופטת